

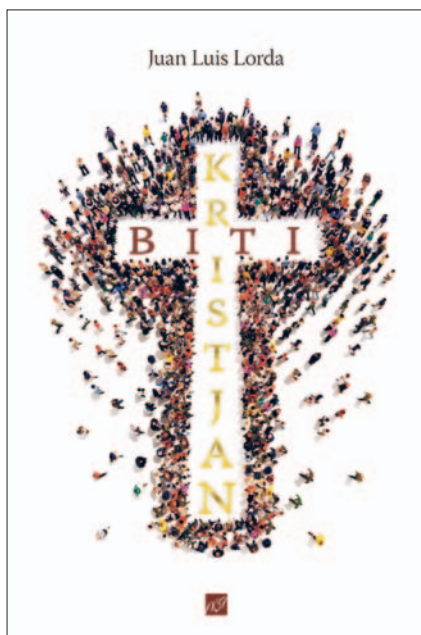

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

JUAN LUIS LORDA: BITI KRISTJAN

Podatki o knjigi

- Naslov: Biti kristjan
- Avtor: Juan Luis Lorda
- Prevajalka: Milena Černe
- Urednica: Cvetka Rezar
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: broširano z zavihi
- Število strani: 242
- ISBN 978-961-278-348-8
- Cena: 22 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2018

Kontakt

Uredništvo

Telefon 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Kako živeti krščanstvo med družino, delom ali študijem

Knjiga prinaša razmislek o tem, kako uresničevati držo kristjana v vsakodnevnem življenju, ne glede na življenjske razmere, delovno mesto, življenjski stan ali mesto posameznika v družbi. Bralcu na sodoben način in z jasnimi smernicami osvetljuje pot pristnega krščanskega življenja.

Naslov knjige *Biti kristjan* že vnaprej sporoča njen namen: izoblikovati shemo poti, po katerih je mogoče popotovati v smeri pristnega krščanskega življenja. Zato gre za prizadevanje, ki je povezano z naporom, bojem, napetostjo, voljo, pa tudi s hrepenenjem, ki mora biti prisotno v človeku, ki je zaslutil presežni smisel človeškega življenja in si želi resno odgovoriti na njegove zahteve.

S tega zornega kota je postavitve problema klasična in enostavna. Ni pričakovati velikih odkritij na že tisočkrat obdelanem polju, mogoče pa se je na nauk osredotočiti z drugačnimi potezami, izrečenimi prav po meri časa in načinov bivanja v tem današnjem svetu, z drugačnimi oblikami soočanja z vprašanji, ki kipijo v razumu in duši. To je tisto, česar se je lotil in kar je dosegel Juan Luis Lorda.

O avtorju

Juan Luis Lorda (Pamplona, 1955) je duhovnik, posvečen leta 1983, industrijski inženir (1977) in doktor teoloških znanosti (1982). Od leta 1983 predava dogmatično teologijo in krščansko antropologijo na Univerzi v Navarri.

Poleg tega dela, prevedenega v različne jezike, med njegovimi knjigami izstopajo: *Antropologija. Od drugega vatikanskega koncila do Janeza Pavla II.*; *Znamenje križa*; *Moralna, umetnost življenja*, prav tako prevedeno v več jezikov; *Krščansko pojmovanje človeka*; *Humanizem 1. Nevidne dobrine*; in *Humanizem 2. Naloge duha*.

Odlomki iz knjige

Tako dobro kot slabo ravnanje oblikuje v duhu navade in nagnjenja, to je, navade ravnanja. Dobrim pravimo kreposti, slabim pa razvade. Dobra navada duha je na primer znati sprejemati odločitve po skrbnem premisleku in brez naglice. Razvada na tem istem primeru pa bi bila lahkomiselnost, ki vodi v nepremišljene odločitve in k večkratnemu neutemeljenemu spreminjanju odločitev. To, kar imenujemo »moč volje«, ni nič drugega kot skupek dobrih navad, ki smo jih dosegli, potem ko smo ponovili veliko dejanj v isto smer. (Str. 18–19)

Vedeti moramo tudi, da je najboljši sovražnik dobrega. Če bomo čakali na idealne pogoje, bomo v tem življenju naredili bolj malo. Biti moramo realistični in delati stvari, kar najbolje znamo, vendar pa v okvirih mogočega. Vedeti, kdaj je rešitev dovolj dobra, je dar. (Str. 104)

Zrela oseba porabi večino svojega časa in energije na delovnem mestu. To je plemenita stvarnost po volji Boga. Že na začetku je Bog ustvaril človeka za delo (prim. 1 Mz 2,15). »Delo je človekova začetna poklicanost, je Božji blagoslov in obžalovanja vredno se motijo tisti, ki ga jemljejo kot kazen. Gospod, najboljši izmed očetov, je prvega človeka postavil v raj ut operaretur – da bi delal« (Brazda 482). Res je sicer, da je ta stvarnost zaradi greha postala naporna – »V potu svojega obraza boš jedel kruh« (1 Mz 3,19) –, vendar je kljub temu še vedno plemenita.

Z delom si zagotavljamo preživetje; je običajen način našega doprinosa družbi, v kateri živimo, in je naša osnovna oblika služenja drugim ljudem. Na delovnem mestu se razvija in zori naša osebnost. To zahteva od nas, da razvijamo kreposti, saj premagujemo lenobo, se navadimo usmerjati svojo pozornost, se prisilimo k poslušnosti drugim, razvijamo svoje sposobnosti, se izpopolnjujemo po strokovni in človeški plati itd. Delo je poleg tega vozlišče družbenih odnosov. Preko njega se vključimo v družbo in običajno nam nudi priložnost, da si pridobimo prijatelje.

Vse te naravne lastnosti pa so še oplemenitene s krščanskim smislom dela. Za kristjana je delo priložnost ljubiti Boga, služiti bližnjim in sodelovati pri božanskih nalogah stvarjenja in odrešenja sveta. (Str. 127)

Najti in ljubiti Boga na delovnem mestu pomeni preprosto to, da si prizadevamo, da bi ga v okoliščinah svojega delovnega mesta ne izgubili izpred oči. (Str. 128)

Vsa področja našega življenja morajo biti prepojena z apostolskim poslanstvom, saj ni nobenega, kjer ne bi bili zedinjeni s Kristusom. Na enem področju se bo naša želja, da bi približali Bogu vse ljudi, izrazila na en način, na drugem področju pa drugače. Ljubezen do Boga in bližnjega nas bo opremila z iznajdljivostjo, občutkom za pravo dejanje ob pravem času in z učinkovitostjo. Ni nam treba početi nekaj nenavadnega, temveč prepojiti s krščanskim občutkom svojo običajno dejavnost in odnose z drugimi ljudmi. (Str. 226)